

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/28/2022
Identifikačné číslo spisu:	5115010678
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5115010678.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci obvineného Ing. Q. P. pre prečin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 04. októbra 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. Q. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. januára 2019, sp. zn. 3To/8/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. Q. P. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zo 06. júla 2017, sp. zn. 35T/90/2015 bol obvinený Ing. Q. P. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

- ako štatutárny orgán obce Kysucký Lieskovec, IČO: 00314081, dňa 14.11.2013 podpísal zmenku bez protestu, spoločne s dohodou o akceptácii vlastnej zmenky bez protestu, dohodu o vyplňovacom práve k zmenke, čím prebral na obec Kysucký Lieskovec zabezpečenie záväzku, dlhu za spoločnosť B., s. r. o., F.. P. č. X, N., IČO: XXXXXXXXX., za dodávku tovaru vo výške 25.510,94 Eur, voči spoločnosti I. X., s. r. o., W. XXXX, S., IČO: XXXXXXXXX, pričom podpísaná zmenka nie je v súlade:
- so zákonom č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy v znení neskorších predpisov, § 7 výdavky rozpočtu obce nie sú v súlade so schváleným rozpočtom obce na rok 2014 a ani 2013, v súlade s § 17 ods. 5 citovaného zákona, obec ani VÚC nesmú prevziať záväzok z úveru, pôžičky alebo iného dlhu fyzickej alebo právnickej osoby, okrem prevzatia záväzku právnickej osoby v zriaďovateľskej pôsobnosti obce a VÚC, ani záruku za úver, pôžičku alebo iný dlh fyzickej alebo právnickej osoby, okrem záruky prevzatej obcou za poskytnutie návratnej finančnej výpomoci zo štátneho rozpočtu,
- nebola vykonaná predbežná finančná kontrola v súlade so zákonom č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite v znení neskorších predpisov,

- podpísanie zmenky nie je v súlade s § 11 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, kde obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä mu je vyhradené určovať zásady hospodárenia a nakladania s majetkom obce a s majetkom štátu, ktorý užíva, schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním, schvaľovať rozpočet obce a jeho zmeny, kontrolovať jeho čerpanie a schvaľovať záverečný účet obce, schvaľovať emisiu komunálnych dlhopisov, rozhodovať o prijatí úveru alebo pôžičky, o prevzatí záruky za poskytnutie návratnej finančnej výpomoci zo štátneho rozpočtu,

- nie je v súlade so zákonom č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, podľa § 7 ods. 1, kde orgány obce a organizácie sú povinné hospodáriť s majetkom obce v prospech rozvoja obce a jej občanov a ochrany a tvorby životného prostredia, podľa § 7 ods. 2, sú orgány obce povinné majetok obce zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať, sú povinné okrem iného najmä používať všetky právne prostriedky na ochranu majetku, vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi, viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu,

- podľa § 5a ods. 1 zákona č. 11/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nebola podpísaná dohoda o vlastnej zmene zverejnená, kde povinne zverejňovaná zmluva je písomná zmluva, ktorú uzatvára povinná osoba a ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy vrátane neštátnych účelových fondov, alebo sa týka používania týchto finančných prostriedkov, nakladanie s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom VÚC, alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom na základe zákona, alebo nakladanie s finančnými prostriedkami EÚ, podľa § 5a ods. 14 citovaného zákona, povinne zverejňovaná zmluva sa zverejňuje nepretržite počas existencie záväzku vzniknutého z povinne zverejňovanej zmluvy, najmenej však počas piatich rokov od nadobudnutia účinnosti,

- podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, § 12, obecné zastupiteľstvo zasadá podľa potreby, najmenej však raz za 3 mesiace, návrh programu zasadnutia obecného zastupiteľstva sa zverejňuje na úradnej tabuli v obci aspoň tri dni pred zasadnutím obecného zastupiteľstva, obecné zastupiteľstvo vždy rokuje v zbore, spôsobilé rokovať a uznášať sa je vtedy, ak je prítomná nadpolovičná väčšina všetkých poslancov, nariadenia a uznesenia obecného zastupiteľstva podpisuje starosta najneskôr do 10 dní odo dňa schválenia obecným zastupiteľstvom, kde vydaný doklad - súhlas poslancov obecného zastupiteľstva, nie je to prijaté uznesenie obecného zastupiteľstva, nebolo zvolané obecné zastupiteľstvo a doklad bol podpísaný po termíne podpisu zmenky,

čím, spôsobil škodu obci Kysucký Lieskovec vo výške minimálne 25.510,94 Eur, nakoľko aj napriek hore uvedenému na výzvu s upozornením č. DK-14/2010, že zmenka sa stala splatná dňom 29.05.2014 s lehotou na zaplatenie do 10.6.2014 od oprávnenej spoločnosti I. X., zastúpenú advokátom JUDr. U., P. č. XXXX, T. O., doručení na obec dňa 02.06.2014 nereagoval, následne nereagoval na vydaný zmenkový platobný rozkaz č. k. 38Zm/19/2014-32 vydaný Okresným súdom Žilina dňa 12.11.2014, doručený na obce Kysucký Lieskovec dňa 24.11.2014, právoplatný 28.11.2014, čím v súčasnej dobe došlo k plneniu záväzku, ako i úrokov z omeškania a trov konania.

Okresný súd za to uložil obvinenému Ing. Q. P. podľa § 237 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienične odložil a obvinenému zároveň určil podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Okresný súd obvinenému uložil tiež podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti, a to zákaz výkonu funkcie vo volených orgánoch územnej samosprávy po dobu 3 (tri) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej obci Kysucký Lieskovec (ďalej tiež „poškodená“) škodu vo výške 25.510,94 Eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody, odkázal poškodenú na civilný proces.

Proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 10. januára 2019, sp. zn. 3To/8/2018 podľa

§ 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti naposledy uvedenému uzneseniu krajského súdu obvinený podal dovolanie vo svoj prospech, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariána Ďuranu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený spochybňoval skutočnosť vzniku škody a v tejto súvislosti poukázal na správu kontrolórky obce Kysucký Lieskovec, Jany Tvaružkovej z 10. septembra 2020 č. 01/HK/2020 o následnej finančnej kontrole na stavbe „Revitalizácia obce Kysucký Lieskovec-zmenka spoločnosti I. X. s. r. o., S.-dodávky dlažby.“, z ktorej podľa jeho názoru „jednoznačne vyplýva, že dlažba bola riadne dodaná a nedošlo k jej dvojnásobnej úhrade“, tak ako uviedla poškodená prostredníctvom bývalej starostky S.. Podľa obvineného mala bývalá starostka obce S. súdu „zatajiť“, že okrem úhrady spornej dlažby z príslušného ministerstva, si ju aj druhýkrát započítala s D. Q. dňa 13. januára 2016, ktorý sa stal postupníkom firmy B. N., z čoho obvinený vyvodil, že bol nepravdivo trestne stíhaný za zavinenie, že obec musela za dlažbu zaplatiť dvakrát. Obvinený spochybňoval skutočnosť, že zmenku podpísal bez súhlasu obecného zastupiteľstva a tvrdil, že ju podpísal až po odsúhlasení obecným zastupiteľstvom. Týmto krokom sa snažil chrániť majetok obce ešte pred vznikom väčšej škody. Obvinený v podstate teda namietal, že v jeho prípade nebolo preukázané spôsobenie škody obci ako škodlivého následku, a teda aj esenciálnej súčasti skutkovej podstaty trestného činu mu kladeného za vinu, preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom krajského súdu (správne uznesením - pozn. dovolacieho súdu) a rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 10, § 2 ods. 19 Trestného poriadku, § 237 ods. 1 Trestného zákona v jeho neprospech, rozsudok krajského a okresného súdu, aby zrušil a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá navrhla, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko v základnom trestnom konaní bol riadne zistený skutkový stav a záväzok vo výške 25.510,- Eur, ktorý vznikol poškodenej obci Kysucký Lieskovec vznikol výlučne v dôsledku protiprávneho konania obvineného Ing. Q. P..

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila aj Mgr. P. S., ktorá uviedla, že dôkazy, na ktoré sa odvoláva obvinený v dovolaní sú irelevantné vo vzťahu k spáchanému skutku.

Na vyššie uvedené vyjadrenie Mgr. P. S. reagoval obvinený, ktorý uviedol, že bývala starostka Mgr. P. S. mala v základnom trestnom konaní, podľa jeho mienky klamať a zatajovať skutočnosti o škode, ktorá v zmysle jeho tvrdení a vychádzajúc z predloženej správy obecnej kontrolórky zo 10. septembra 2020, č. 01/hk/2020 poškodenej obci nevznikla.

K dovolaniu obvineného sa cestou svojho splnomocnenca JUDr. Štefana Strýčka vyjadrila poškodená obec, ktorá uviedla, že obvinený nepreukázal dovolací dôvod a listiny, ktoré predložil s dovolaním sú vo vzťahu k spáchanému skutku irelevantné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Naposledy citované ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.“ vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá však prináleží iba ministrom spravodlivosti.

Inak povedané, vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, a nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa [primerane uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/7/2018 z 03. septembra 2018 (publikované v Zbierke pod číslom 96/2018)].

Obvinený Ing. Q. P. svoje dovolanie proti uzneseniu krajského súdu založil práve na namietaní správnosti zistenia skutkových okolností týkajúcich sa spôsobenia škody vo výške 25.510,94 Eur poškodenej obci Kysucký Lieskovec. V súvislosti s otázkou spôsobenia škody obci obvineným, dovolací súd v danej súvislosti poukazuje na znenie súdmi ustálenej tzv. skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku, v ktorej súdy v základnom konaní na základe vykonaného dokazovania zakotvili skutkové zistenie: „...čím spôsobil škodu obci Kysucký Lieskovec minimálne vo výške 25.510,94 Eur...“. Ako dovolací súd už skôr uviedol, dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je ďalším „odvolaním“ a v dovolacom konaní nie je možné úspešne namietat nesprávnosť alebo neúplnosť zistenia skutku, nakoľko dovolací súd, nie je oprávnený skúmať správnosť skutkových zistení (§ 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku). Dokazovanie vzniku škody a jej rozsahu je totiž nepochybne dokazovaním skutkových okolností. Obvinený sa tak svojou argumentáciou pohybuje mimo rámca namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože platí, že pokiaľ dovolací súd nemôže správnosť a úplnosť zistenia skutku skúmať a meniť, tak správnosť a úplnosť zistenia skutku nemôže ani obvinený s úspechom namietat. Takéto oprávnenie má len minister spravodlivosti, ktorý môže podať dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne

zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (§ 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Vzhľadom na to, že obvinený Ing. Q. P. dovolacími námietkami zjavne nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a ani žiaden iný dovolací dôvod uvedený § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.